

לימוד הזוהר הקדוש יהיה מוקדש

לעילוי נשמתה של האישה הצדיקה
מנשים באוהל תבורך, אשת החסד
נקדם נילי בת זויה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

ג' שנים ש"ב:
כד תשון

ספר הזוהר

לשנה אחת:
ט שבת

שְׂאוּכַל קַרְבָּנוֹת עַל הַמִּזְבֵּחַ.
וְכֹאשֶׁר לֹא הָיוּ זָכָאִים, הָיוּ רוֹאִים
דְּמוֹת כָּלֵב רוֹבֵץ עַל הַמִּזְבֵּחַ.
הַבְּחֵן פֶּאֶשֶׁר הָיָה מְכַרֵּף אֶת הָעַם
בְּשַׁעֲהַ שְׁהִיָּה זֹקֵף יָדָיו, כֹּאשֶׁר
הָיוּ יִשְׂרָאֵל זָכָאִים וְרֵאוּיִים
לְבִרְכָה, יָדָיו הָיוּ זְקוּפוֹת בְּזִקְיָפָה
כְּלֵי טְרַחָה כָּלֵל וְהִתְרוֹמְמוּ
בְּשִׂמְחָה וּבְרִצּוֹן. אִזְ הַשְּׂכִינָה
הִיָּתָה שׁוֹרָה עֲלֵיהֶן וּמְזַדְקָפוֹת
אֵלּוּ מִעֲצָמָן, וְאִזְ הָיָה יוֹדֵעַ הַכְּהֵן
שְׂרָאוּיִים יִשְׂרָאֵל לְבִרְכָה וּמְכַרֵּף
אוֹתָם בְּרִצּוֹן הַלֵּב.

וְכֹאשֶׁר יָדָיו הָיוּ כְּבָדִים וּבְטָרַח
רַב הַזְּדַקָּפוֹ וְלֹא יָכַל לְהָרִים אוֹתָן
אֲלֵא בְּהִרְבֵּה טְרַח, אִזְ הָיָה יוֹדֵעַ
שֶׁהַשְּׂכִינָה לֹא שׁוֹרָה עַל יָדָיו
וְיִשְׂרָאֵל לֹא רֵאוּיִים לְבִרְכָה. בְּגִלְל
שֶׁבְּשַׁעֲהַ שֶׁהַשְּׂכִינָה הִיָּתָה בְּאָה
לְשִׁרוֹת עַל יָדָיו, כֹּל אוֹתָן אֲצַבְעוֹת
שֶׁהֵן כְּצוּרָה הַעֲלִיּוֹנָה, הָיוּ
שִׂמְחוֹת בְּשִׂמְחָה לְקַבֵּל אֶת
הַשְּׂכִינָה עֲלֵיהֶן, וּפְרוּחֹת
לְהַזְדַּקֵּף לְמַעְלָה כְּמוֹ שֶׁהָיוּ
שִׂמְחוֹת הַכְּרוּבִים שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה,
וְכֹל שֶׁפָּנָה לְמַעְלָה, כְּדִי לְקַבֵּל
הַשְּׂכִינָה עֲלֵיהֶם.

וְכוֹרָה זֶה (שְׁמוֹת י"ז) וְיָדֵי מֹשֶׁה כְּבָדִים
וְגו'. מַה הַטַּעַם? בְּגִלְל שְׂאוֹתָהּ
שַׁעֲהַ יִשְׂרָאֵל לֹא הָיוּ זָכָאִים, וְיָדֵי
מֹשֶׁה כְּבָדוֹ וְלֹא יָכַל לְזַקֵּף אוֹתָן,
שֶׁפְּתוּב לְמַעְלָה (שם) עַל רֵיב בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְגו', וְאִזְ נֶאֱמַר וַיָּבֵא
עֲמֶלֶק, וְכִבְדוֹ יָדָיו וְלֹא הָיָה יָכוֹל
לְזַקֵּף אוֹתָן עַד שֶׁקַּבֵּל עֲנֹשׁ,
שֶׁפְּתוּב וַיִּקְחוּ אֶבְרָם וְגו' וְהָיָה
כֹּאשֶׁר וְגו'.

כְּמוֹ זֶה גַם לְיוֹחָזֵק הָאֶבְרָם כְּמוֹ
הַכְּהֵן, וְעַל זֶה הַכְּרוּבִים, בְּזִמְנָן
הַהוּא שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל זָכָאִים, הָיוּ
פָּנִים בְּפָנִים מִתְדַבְּקִים זֶה בְּזֶה.
וְכֹאשֶׁר לֹא הָיוּ זָכָאִים, הָיוּ
מְחֻזְרִים פָּנִים אֵלּוּ מֵאֵלּוּ (וְהַמִּנְחָה),
וְעַל סוּדוֹת אֵלּוּ הָיוּ יוֹדְעִים אִם
יִשְׂרָאֵל זָכָאִים אוֹ לֹא.

מְדַבְּחָא, וְכֹד לֹא הָיוּ זָכָאִין הָיוּ חֲמָאִין דִּיּוֹקְנָא
דְּכַלְבָּא רָבִיעַ עַל מְדַבְּחָא.

בְּהֵנָּה כֹּד בְּרִיף ית עֲמָא בְּשַׁעֲתָא דְזִקְיָה יָדוּי,
כֹּד הָיוּ יִשְׂרָאֵל זָכָאִין וְאִתְחַזְוִין לְבִרְכָּא,
יָדוּי הָיוּ זְקָפִין בְּזִקְיָפוֹ בְּלֵא טוֹרַח כָּלֵל
וְאִתְרַמּוּ בְּחִידוֹ וּבְרַעוּ, כְּדִין שֶׁכִּינְתָא שְׂרִיָּא
עֲלֵיהֶן וּמְזַדְקָפָן אֵינּוֹן מְגַרְמִיָּהוּ, וְכְדִין כֵּהֵנָּה
הָיָה יוֹדֵעַ דְּאִתְחַזְוִין יִשְׂרָאֵל לְבִרְכָּא, וּבְרִיף לוֹן
בְּרַעוֹתָא דְלָבָא.

וְכֹד יָדוּי הָיוּ יְקִירָן וּבְטוֹרַח סְגִי אֲזַדְקָפוֹ וְלֹא
יָכִיל לְאַרְמָא לוֹן אֲלֵא כְּרוּב טוֹרַח, כְּדִין
הָיָה יוֹדֵעַ דְּשִׁכְיִנְתָּא לֹא שְׂרִיָּא עַל יָדוּי,
וְיִשְׂרָאֵל לֹא אִתְחַזְוִין לְבִרְכָּה. בְּגִין דְּבְשַׁעֲתָא
דְּשִׁכְיִנְתָּא הָיָה אִתְיָא לְשְׂרִיָּא עַל יָדוּי, כֹּל
אֵינּוֹן אֲצַבְעָאִין דְּאֵינּוֹן בְּדִיּוֹקְנָא עֲלָאָה הָיוּ
חֲדָאִין בְּחִידוֹ לְקַבֵּלָהּ לֵה לְשִׁכְיִנְתָּא עֲלֵיהֶן
וּפְרַחִי לְאֲזַדְקָפָא לְעִילָא, כְּמָה דְּהָיוּ חֲדָאִין
כְּרוּבִים דְּהָאִי עֲלֵמָא, וְכֹל שֶׁפָּנָה לְעִילָא,
לְקַבֵּלָהּ לֵה לְשִׁכְיִנְתָּא עַל גְּבִיָּהוּ.

וְרוּזָא דָּא (שְׁמוֹת י"ז) וְיָדֵי מֹשֶׁה כְּבָדִים וְגו'. מָאִי
טַעֲמָא, בְּגִין דְּהָיָא שַׁעֲתָא יִשְׂרָאֵל לֹא
הָיוּ זָכָאִין וְיָדוּי דְּמֹשֶׁה אִתְיָקְרוּ וְלֹא יָכִיל
לְזַקֵּף לוֹן, דְּכִתִּיב לְעִילָא (שְׁמוֹת י"ז) עַל רֵיב בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְגו' וְכְדִין, וַיָּבֵא עֲמֶלֶק וְאִתְיָקְרוּ יָדוּי
וְלֹא הָיָה יָכִיל לְזַקֵּף לוֹן, עַד דְּקַבֵּל עוֹנֶשְׂא.
דְּכִתִּיב (שְׁמוֹת י"ז) וַיִּקְחוּ אֶבְרָם וְגו' וְהָיָה כֹּאשֶׁר
וְגו'.

בְּגוֹזְנָא דָּא לְיוֹחֵי אֶבְרָם, כְּגוֹזְנָא דְּכֵהֵנָּה וְעַל
דָּא כְּרוּבִים בְּהָהוּא זְמַנָּא דְּהָיוּ
יִשְׂרָאֵל זָכָאִין הָיוּ אֲנָפִין בְּאֲנָפִין מִתְדַבְּקִין דָּא
בְּדָא. וְכֹד לֹא הָיוּ זָכָאִין, הָיוּ מְהִדְרִין אֲנָפִין
אֵלִין מֵאֵלִין (נ"א דָּא מִן דָּא) וְעַל רִזִּין אֵלִין הָיוּ
יָדְעִין אִי יִשְׂרָאֵל זָכָאִין אִי לֹא.

לימוד הזוהר הקדוש יהיה מוקדש

לעילוי נשמתה של האישה הצדיקה
מנשים באוהל תבורך, אשת החסד
נקדם נילי בת זויה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

לשנה אחת:
ט שבט

תרומה - קמ"ח ע"א

ג' שנים-ש"ב:
קמ"ו כד תשנ"ו

ברובים - תינוקות, והפל עומד בסוד אחד, שפתיב (הושע יא) כי נער ישראל ואהבהו. ובגלל זה הפל בחדוש הירח תלוי. כמו שמתחדש זה בחדושו, כף הוא הפל. ומשום כף הנער, הם נערים, וזה סוד אשת נעורים, שעומדת על שני נערים בחדוש עליון.

ברובים - פנים גדולות ופנים קטנות, ודאי כף הם. פנים נסתרים למעלה שלא מתגלים, ובגללם חדוש הלבנה ומלוי שלה. פנים קטנות למטה, כמו שבארנו בפפרת, למעלה ומטה בסוד אחד עומדים. את השמים ואת הארץ, אלו הם סוד של שני כרובים, אחד זכר ואחד נקבה, להיות דבוקים אלו באלו בחיבות, כמו שנתבאר את - לרבות מעלה ומטה כאחד, להיות סוד הפרובים בכלל אחד. כתוב (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה, שמחה של שני הפרובים. שהרי תינוקות, כל מה (מי) שנמצא ביניהם, חזרות פניו כתינוק ושמח עמהם. וסוד זה, כיון ששורה עליהם מי ששורה, חזר נער בשמחה של הכל וכרצון. אף על גב שחזר בדין על העולם, כיון ששורה עליהם, חזר בשמחה, נער קשור בשמחה, והעולם חזר ברחמים (ברגו). מי שהוא ברגו, יביאו אצלו תינוק וישקט רגזו, ויחזר בשמחה ויעשה עצמו כתינוק, ואז הפל בשמחה.

ועל סוד זה נאמר כי נער ישראל ואהבהו. אין אהבה וחיבות, רק בנער. כתוב (שמות לג) ויהושע בן נון נער לא ימיש. היה עומד תוף המשכן של משה, בגלל שאותו אהל היה אהל משה, ובשעה

אשתפח תמן יהושע

ברובים, רביין, וכלא ברזא חד קיימי, דכתיב (הושע י"א) כי נער ישראל ואהבהו, ובגין כף פלא בחדותא דסיהרא קיימי. כמה דאתחדי דא בחדותא, הכי איהו כלא. ובגין כף נער אינון נערים, ורזא דא אשת נעורים דקיימא על תרין נערים בחדותא עלאה.

ברובים אנפי עלאי ואנפי זוטרי ודאי הכי אינון, אנפין טמירין לעילא דלא אתגליין, ובגינייהו חדותא דסיהרא ומילוי דילה, אפי זוטרי לתתא. כמה דאוקימנא בכפרת לעילא ותתא ברזא חדא קיימא, את השמים ואת הארץ. אלין רזא דתרין פרובים, חד דכר וחד נוקבא, למהוי דביקין אלין באלין בחביבותא כמה דאתמר, את לאסגאה עילא ותתא כחדא, למהוי רזא דפרובים בכללא חדא.

כתוב (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה, חדותא דתרין פרובין. דהא רביין, כל מה (מאן) דשארי בגווייהו, אתהדרו אנפוי כרבייא וחדוי עמהון. ורזא דא כיון דשארי עלייהו מאן דשארי, אתהדר נער בחידו דכלא וברעותא, אף על גב דאתיאי בדינא על עלמא, כיון דשארי עלייהו אתהדר בחדוה, נער קטירא בחידו ועלמא אתהדר ברחמי, (נ"א ברתחי) מאן דאיהו ברוגזא ייתון לגביה נער וישתכף רוגזיה, ויתהדר בחדוה ושוי גרמיה פרבייא, וכדין פלא בחידו.

ועל רזא דסתרא דא, כי נער ישראל ואהבהו לית רחימו וחיבוו בר ברבייא. כתוב (שמות לג) ויהושע בן נון נער לא ימיש, הוה קאים גו משפנא דמשה. בגין דהוה אהל, אהל דמשה הוה. ובשעתא דשכינתא הוה אתיאי, אשתפח תמן יהושע

לימוד הזוהר הקדוש יהיה מוקדש

לעילוי נשמתה של האישה הצדיקה
מנשים באוהל תבורך, אשת החסד
נקדם נילי בת זוויה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

ג' שנים ש"ב:
כה תשון

ספר הזוהר

לשנה אחת:
ט שבט קמו

שֶׁהַשְּׂכִינָה הִיְתָה בָּאָה, נִמְצָא שֶׁם
יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהוּא נֶעַר, וּמֵיֵד הִיְתָה
בְּשִׂמְחָה וּבְרִצּוֹן שֶׁל הַשְּׂמֵחָה,
וְיְהוֹשֻׁעַ שֶׁפָּנְיוֹ הֵם פְּלִבְנָה בְּכָל,
בְּכָל הַסּוּדוֹת שֶׁלוֹ כִּף הִיָּה. וּכְיוֹן
שֶׁנִּבְנָה הַמִּשְׁכָּן, לֹא הָיָה צְרִיף
יְהוֹשֻׁעַ לְהִיּוֹת שָׁם, אֲלֹא כְּרוּבִים
הָיוּ שָׁם וְנִמְצְאוּ בְּחִבּוּבֹת זֶה
בְּזֶה, פָּנִים בְּפָנִים כְּנֹעָרִים
בְּשִׂמְחָה. וּכְיוֹן שֶׁשׁוּרָה עָלֶיהֶם,
מֵיֵד הַכָּל בְּשִׂמְחָה וְדִין לֹא נִמְצָא
כָּלֵל.

בְּגֵרָה זֶה הַקָּב"ה, שֶׁרִצּוֹנוֹ בְּעַם
יִשְׂרָאֵל, רָצָה לְהִרְאוֹת מַעֲשֵׂה
לְמִטָּה, לְעוֹרֵר רַחֲמִים וּלְהַעֲבִיר
דִּין שֶׁלֹּא יִשְׁלַט עָלֵיהֶם כָּלֵל, וְיִהְיוּ
תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עִמוֹ. וְזָכָרִים הֵם
כְּעוֹלָם הַזֶּה וּכְעוֹלָם הַבָּא. כְּתוּב
(שְׁמוּאֵל א' א) וְהִנֵּעַר שְׁמוּאֵל מִשְׂרַת
וְגו'. כְּתוּב נֶעַר, וְכְתוּב (תְּהִלִּים טז)
וּשְׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ, וְלִמְדוֹנוֹ,
שְׁקוּל הִיָּה מִשֶּׁה פְּנֵי כְּנֵד מִשֶּׁה
וְאַהֲרֹן. אִם שְׁקוּל כְּמִשֶּׁה וְאַהֲרֹן,
מִדּוּעַ כְּתוּב נֶעַר, שֶׁהָרִי כְּמָה
מִדְּרָגוֹת הַזֶּה, וְלֹא הִיָּה מְגִיעַ אֶפְלוֹ
לְמִדְּרָגָה קְטָנָה שֶׁל מִשֶּׁה, כָּל שֶׁפֶן
לְהִיּוֹת שְׁקוּל כְּשִׁנְיָהִם?

אֲלֹא פְּסוּק זֶה כִּף הוּא: (שם) מִשֶּׁה
וְאַהֲרֹן בְּכִהְנִיּוֹ, מִשֶּׁה הוּא נְבִיא
נֶאֱמַן עָלָיוֹן עַל כָּל שְׂאֵר הַנְּבִיאִים.
אַהֲרֹן בְּכִהְנִיּוֹ, וְהוּא כִּהֵן עָלָיוֹן עַל
כָּל כִּהְנֵי הָעוֹלָם. שֶׁלֹּא הִיָּה כִּהֵן
גְּדוֹל שְׁעוּלָה בְּמִדְּרָגָה עָלְיוֹנָה
כְּאַהֲרֹן. זָכָה אַהֲרֹן לְכִהְנָה
וּנְבוּאָה, נְבִיא וְכִהֵן, מִה שֶׁלֹּא זָכָה
כִּהֵן אַחֵר. וְאִם תֹּאמַר, הָרִי זְכָרְיָה
כִּהֵן וְנְבִיא הִיָּה - הַנְּבוּאָה הִיא
הִיְתָה לְשִׁעָה. (עַד כֹּאן מִהַשְּׂמִטוֹת).
לְשִׁעָתוֹ הוּא הִיָּה, שֶׁכְּתוּב וְרוּחַ
אֱלֹהִים לָבְשָׁה אֶת זְכָרְיָה. וְאִם
תֹּאמַר, הָרִי יִרְמְיָהוּ שָׁבוּ כְּתוּב
(יִרְמִיָּה א) בְּטָרָם אֲצַרְךָ בְּטָטָן
יְדַעְתִּיךָ, וְהָרִי אַחֲרֵי-כֵן - אֲלֹא כָּלֵם
לֹא זָכוּ לְנְבוּאָה וּלְכִהְנָה עָלְיוֹנָה

דְּאִיהוּ נֶעַר, וּמֵיֵד הָיָה בְּחִידוֹ וְרַעְוֵי דְחִדּוֹ
וְיְהוֹשֻׁעַ אֲנָפוּי דְּסִיְהָרָא בְּכָל רִזִּין דִּילִיָּה
הָכִי הָיָה, פִּינּוֹן דְּמִשְׁפָּנָא אַתְּבָנִי, לֹא אִיצְטְרִיף
יְהוֹשֻׁעַ לְמַהְיוֹ תַּמָּן, אֲלֹא כְּרוּבִים הָיוּ תַּמָּן
וּמִשְׁתַּכְּחִי בְּחִבּוּבֵי דָא בְּדָא אֲנָפוּי בְּאַנְפוּי
כְּרַבֵּי בְּחִידוֹ. וּפִינּוֹן דְּשְׂאֵרֵי עָלְיָהוּ, מֵיֵד כָּלֵל
בְּחִידוֹ וְדִינָא לֹא אֲשַׁתַּפַּח כָּלֵל.

בְּגִין כִּף קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דְרַעוּתִיָּה בְּעַמָּא
דִּישְׂרָאֵל בְּעָא לְאַחֲזָא עוֹבְדָא לְתַתָּא,
לְאַתְעָרָא רַחֲמֵי וּלְאַעֲבָרָא דִּינָא דְלֹא יִשְׁלוּט
עָלְיָהוּ כָּלֵל, וְיִהוֹן תְּדִיר בְּחִדּוֹ עִמִּיהָ. וְזָכָרִין
אִינוּן בְּעָלְמָא דִּין וּבְעָלְמָא דְאַתִּי. כְּתִיב (שְׁמוּאֵל
א' א) וְהִנֵּעַר שְׁמוּאֵל מִשְׂרַת וְגו'. כְּתִיב נֶעַר
וְכְתִיב (תְּהִלִּים צ"ט) וּשְׁמוּאֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ, וְתִנְיִן
שְׁקוּל הִיָּה שְׁמוּאֵל כְּנֵד מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן. אִי
שְׁקוּל אִיהוּ כְּמִשֶּׁה וְאַהֲרֹן אֲמֵאֵי כְּתִיב נֶעַר,
דְּהָא בְּכִמָּה דְרַגִּין אִינוּן לֹא הָיָה מְטִי אֶפְלוֹ
לְדְרָגָא זַעֲרָא דְמִשֶּׁה, כָּל שֶׁפֶן לְמַהְיוֹ שְׁקוּל
כְּתַרְוִיָּהוּ.

אֲלֹא הָאֵי קָרָא הָכִי הוּא, (תְּהִלִּים צ"ט) מִשֶּׁה
וְאַהֲרֹן בְּכִהְנִיּוֹ. מִשֶּׁה אִיהוּ נְבִיאָה
מְהִימָנָא עֲלָאָה עַל כָּל שְׂאֵר נְבִיאֵיָא, אַהֲרֹן
בְּכִהְנִיּוֹ, וְאִיהוּ כְּהֵנָּא עֲלָאָה עַל כָּל שְׂאֵר כְּהֵנֵי
עֲלָמָא. דְלֹא הָיָה כְּהֵנָּא רַבָּא דְסָלִיק בְּדְרָגָא
עֲלָאָה כְּאַהֲרֹן. זָכָה אַהֲרֹן לְכִהְנָה וּנְבוּאָה,
נְבִיא וְכִהֵן, מִה דְלֹא זָכָה כְּהֵנָּא אַחֲרָא. וְאִי
תִּימָא הָא זְכָרְיָה כִּהֵן וְנְבִיא הָיָה, הִיאֵי נְבוּאָה
לְשִׁעָתָא הָיוֹת וְכוּ'. (עַד כֹּאן מִהַשְּׂמִטוֹת).

לְשִׁעָתָא הָיָה, דְכְּתִיב, (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב כד) וְרוּחַ
אֱלֹהִים לָבְשָׁה אֶת זְכָרְיָה. וְאִם
תֹּאמַר, הָא יִרְמְיָהוּ, דְכְּתִיב בֵּיה, (יִרְמִיָּה א) בְּטָרָם
אֲצַרְךָ בְּטָטָן יְדַעְתִּיךָ. וְהָא אַחֲרֵי-כֵן. אֲלֹא כָּלֵהוּ
לֹא זָכוּ לְנְבוּאָה וּלְכִהְנָה עֲלָאָה כְּאַהֲרֹן, דְּהָא

לימוד הווהר הקדוש יהיה מוקדש

לעילוי נשמתה של האישה הצדיקה
מנשים באוהל תבורך, אשת החסד
נקדם נילי בת זויה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לשנה אחת:
ט שבט

תרומה - קמ"ח ע"א

ג' שנים ש"ב:
כה תשון ק"ז

אָהָרָן זָכָה בְּנִבּוּאָה עֲלֵאָה, עַל כָּל שְׂאֵר פְּהַנֵּי.
זָכָה בְּכַהֲנָה עַל פְּלֵהוּ.

מֹשֶׁה זָכָה בְּנִבּוּאָה, וְשִׁמְשׁ בְּכַהֲנָה עֲלֵאָה.
שְׁמוּאֵל זָכָה בְּתַרְוּוּיָהּ. מַה מֹּשֶׁה הָיָה
קָרִי, וְקוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא אֲתִיב לִיָּה מִיָּד. אוֹף
שְׁמוּאֵל פְּתִיב בֵּיָה, (שְׁמוּאֵל א יב) הֲלֵא קְצִיר חֲטִים
הַיּוֹם אֶקְרָא אֵל יְיָ וַיִּתֵּן קוֹלוֹת וְגוֹ'. אֲבָל לֹא
סָלִיק לְדַרְגָּא עֲלֵאָה כְּמֹשֶׁה. מַה אָהָרָן הָיָה
מְשַׁמֵּשׁ בְּכַהֲנָה גַּבְי קֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא, אוֹף
שְׁמוּאֵל הָיָה מְשַׁמֵּשׁ קָמִי קֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא,
אֲבָל לֹא סָלִיק בְּשִׁמּוּשָׁא עֲלֵאָה פְּאָהָרָן.

וּמִדָּה הָכִי הוּא. תִּלְתָּא אֵינּוֹן דִּיהוּוּ נְבִיאֵי
מְהִימְנֵי, וְשִׁמְשׁוּ בְּכַהֲנָה. חַד מֹשֶׁה,
וְחַד אָהָרָן, וְחַד שְׁמוּאֵל. וְאֵי תִימָא שְׁמוּאֵל
לֹא מְשִׁיף (ס"א שְׁמִשׁ) בְּכַהֲנָה, אֲלֵא אֲחֵרָא הָיָה
דְּשִׁמְשׁ בְּכַהֲנָה, וּמְנֹו (דף קמ"ח ע"ב) יִרְמִיָּהּ. לֹאוּ
הָכִי, דִּהָא פְּתִיב, (ירמיה א) מִן הַפְּהַנִּים אֲשֶׁר
בְּעֻנְתוֹת. מִן הַפְּהַנִּים הָיָה, אֲבָל לֹא שִׁמְשׁ.
וְשְׁמוּאֵל בְּיוֹמֵי דְעֵלֵי שְׁמִשׁ. וּמֹשֶׁה שִׁמְשׁ
זְמַנָּא חֲדָא, כָּל אֵינּוֹן שְׁבַעַת יְמֵי מְלוֹאִים.

שְׁמוּאֵל זָכָה לְנַעַר, דְּכְתִיב, (שְׁמוּאֵל א א) וְהַנְּעַר
נָעַר. (שְׁמוּאֵל א ב) וְשְׁמוּאֵל מְשָׁרֵת. וּבְגִין
דְּקִימָא בְּהָאֵי דְרִגָּא, וְדָאֵי אִיהוּ כְּמֹשֶׁה
וְאָהָרָן. מָאן דְּנִטִּיל לְהָאֵי נַעַר, וְזָכִי בֵּיָה, זָכִי
בְּאֵינּוֹן דְּרִגִּין עֲלֵאֵין, דְּקִימִין בְּהוּ מֹשֶׁה
וְאָהָרָן.

כְּרוּבִים אֵינּוֹן זָהָב, כְּמַה דְּאוּקְמוּהָ, בְּגִין
דְּנַפְקֵי מִסְטָרָא דְזָהָב, וְלֹא אֲתַעְרַב
בְּהוּ כֶּסֶף, וְלֹא גִוּוֹן אֲחֵרָא, וְדָא אִיהוּ
גִוּוֹן זָהָב יִרְקָרָק. בְּמִשְׁפָּן מִתְעַרְבִין גִּוּוֹנִין,
זָהָב וְכֶסֶף לְמִיָּהּ פְּחֲדָא, לְמַהוּי רְזָא
דְלְעִילָא בְּחַד. תּוּ נַחֲשֵׁת לְמַהוּי בְּהַדִּיָּהּ,
וְלְמִיזַל בִּינִיָּהּ כָּל סְטָרִין, לְאֲשַׁתְּכַחָא שְׁלִימוּ

כְּמוֹ אָהָרָן, שְׁהָרֵי אָהָרָן זָכָה
בְּנִבּוּאָה עֲלִיוֹנָה עַל כָּל שְׂאֵר
הַפְּהַנִּים. זָכָה בְּכַהֲנָה עַל כָּלָם.
מֹשֶׁה זָכָה בְּנִבּוּאָה, וְשִׁמְשׁ בְּכַהֲנָה
עֲלִיוֹנָה. שְׁמוּאֵל זָכָה בְּשִׁתִּיָּהּ.
מַה מֹּשֶׁה הָיָה קוֹרָא וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּף
הוּא מְשִׁיב לוֹ מִיָּד - אֵף בְּשְׁמוּאֵל
פְּתוּב (שְׁמוּאֵל א יב) הֲלֵא קְצִיר חֲטִים
הַיּוֹם אֶקְרָא אֵל ה' וַיִּתֵּן קוֹלוֹת וְגוֹ'.
אֲבָל לֹא עָלָה לְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה
כְּמֹשֶׁה. מַה אָהָרָן הָיָה מְשַׁמֵּשׁ
בְּכַהֲנָה אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא -
אֵף שְׁמוּאֵל הָיָה מְשַׁמֵּשׁ לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא, אֲבָל לֹא עָלָה
בְּשִׁמּוּשׁ עֲלִיוֹן כְּמוֹ אָהָרָן.

וְהַדְּבָר כִּף הוּא: שְׁלֵשָׁה הֵם שְׁהִיּוּ
נְבִיאִים נְאֻמָּנִים וְשִׁמְשׁוּ בְּכַהֲנָה.
אֲחַד מֹשֶׁה, וְאֲחַד אָהָרָן, וְאֲחַד
שְׁמוּאֵל. וְאִם תֵּאמַר שְׁשִׁמּוּאֵל לֹא
הִמְשִׁיף (שְׁמִשׁ) בְּכַהֲנָה, אֲלֵא אֲחַר
הָיָה שִׁמְשׁ בְּכַהֲנָה, וּמִיָּהּ?
יִרְמִיָּהּ - לֹא כִּף! שְׁהָרֵי כְּתוּב
(ירמיה א) מִן הַפְּהַנִּים אֲשֶׁר בְּעֻנְתוֹת.
מִן הַפְּהַנִּים הָיָה, אֲבָל לֹא שִׁמְשׁ.
וְשְׁמוּאֵל שִׁמְשׁ בְּיָמֵי עֵלֵי, וּמֹשֶׁה
פַּעַם אַחַת כָּל אוֹתָם שְׁבַעַת יְמֵי
הַמְּלוֹאִים.

שְׁמוּאֵל זָכָה לְנַעַר, שְׁכְּתוּב
(שְׁמוּאֵל א א) וְהַנְּעַר נָעַר. (שֵׁם ב)
וְשְׁמוּאֵל מְשָׁרֵת. וּמִשּׁוּם שְׁעוּמַד
בְּדַרְגָּה הַזֹּה, וְדָאֵי שְׁהוּא כְּמוֹ מֹשֶׁה
וְאָהָרָן. מִי שְׁנוּטִל אֶת הַנְּעַר הַזֶּה
וְזוֹכָה בוֹ, זוֹכָה בְּאוֹתָן דְּרִגּוֹת
עֲלִיוֹנוֹת שְׁעַמְדוֹ בְּהֵם מֹשֶׁה
וְאָהָרָן.

הַכְּרוּבִים הֵם זָהָב, כְּמוֹ שְׁבַאֲרוּהָ,
מִשּׁוּם שְׁיִזְצָאִים מִצַּד הַזָּהָב, וְלֹא
מִעַרְב בְּהֵם כֶּסֶף וְלֹא גִוּוֹן אֲחַר,
וְהוּו גִוּוֹן זָהָב יִרְקָרָק. בְּמִשְׁפָּן
מִתְעַרְבִים הַגִּוּוֹנִים זָהָב וְכֶסֶף
לְלַכְתָּ בְּאֲחַד, לְהִיּוֹת סוּד
שְׁלַמְעֵלָה בְּאֲחַד. עוֹד נַחֲשֵׁת
לְהִיּוֹת עִמָּם, וְלְלַכְתָּ בֵּין כָּל
הַצְּדִדִים, שְׁתַּמְצָא שְׁלָמוֹת בְּכָל